

Ændringen var begrundet i ønsket om at undgå de såkaldte statuskøb af aktiver sidst på regnskabsåret for derved at opnå forøgede afskrivningsmuligheder.

Ved nærværende lovforslag foresloges dels en *tilbagevenden til de før loven af 3. juni 1967 gældende bestemmelser om afskrivning* på nyanskaffede maskiner, inventar og lignende driftsmidler henhørende under afsnit I i afskrivningsloven, dels en tilsvarende ændring af afskrivningsadgangen for de under denne lovs afsnit II omhandlede blandet privat og erhvervs-mæssigt benyttede aktiver. Desuden foresloges en ajourføring af den i afskrivningslovens § 3 omhandlede bestemmelse om adgang til fuldt fradrag i anskaffelsesåret for omkostninger til *småaktiver*. Den tidligere fastsatte beløbsgrænse på 800 kr. foresloges forhøjet til 1.200 kr.

Endvidere var foreslået visse regler, hvis formål var i videre omfang end hidtil at give mulighed for *forskudsafskrivning på driftsmidler*. Efter de gældende regler, som har hjemmel i tekstanmærkninger til de gældende finanslove, kan kun foretages forskudsafskrivning, såfremt den samlede anskaffelses-sum for de i bestillingsåret bestilte driftsmidler overstiger 1 mill. kr. Dette beløb foresloges nedsat til 200.000 kr. I forbindelse hermed opfordrede forslagsstillerne finansministeren til snarest at udarbejde forslag til, hvorledes øvrige nødvendige bestemmelser om forskudsafskrivninger på driftsmidler kunne indarbejdes i afskrivningsloven.

For at understrege, at afskrivninger er omkostninger og ikke særlige erhvervsbegunstigelser, var endeligt foreslået at ændre lovens terminologi, således at udtrykket „skattefri“ afskrivninger overalt i afskrivningsloven ændredes til „*skattemæssige*“ *afskrivninger*.

Om baggrunden for de foreslåede ændrede regler var i bemærkningerne til lovforslaget bl. a. oplyst, at der ikke kunne ses bort fra, at den med loven af 3. juni 1967 gennemførte halvering af førsteårsafskrivningen også ramte samtlige andre maskininvesteringer og lignende investeringer, som foretoges i erhvervslivet. I den tid, der var gået, siden skærpelsen vedtoges, var erhvervenes vilkår undergået en mærkbar forringelse, der truede med at fortsætte yderligere. Forslagsstillerne mente derfor, at de erhvervsøkonomiske vilkår